

2007. szeptember 6., csütörtök

9. felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje az európai aszálymegfigyelő-központ létrehozását, amely információt gyűjtene, enyhítő és nyomon követési intézkedéseket javasolna az Európát sújtó aszály hatásainak minimalizálására;
10. elismeri, hogy a legfrissebb felmérések következtetései szerint az érintett területek talajdegradációjának csökkentésére szánt befektetés kisebb lenne, mint a degradációból származó költségek; szem előtt tartja, hogy a sivatagosodás elleni intézkedések hatékonyságához hosszú távú elkötelezettségre van szükség;
11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy további ösztönzéssel és pénzügyi támogatás biztosításával fokozzák a nemzetközi együttműködést az UNCCD végrehajtása terén, valamint támogassák a vízzel kapcsolatos programok határokon átnyúló együttműködését; továbbá felhív arra, hogy tűzzék a kérdést a következő EU–Afrika csúcstalálkozó napirendjére;
12. megismétli az erdészeti tárgyú jogszabályok végrehajtására, a kormányzásra és kereskedelemre irányuló EU cselekvési terv (FLEGT) végrehajtásának felgyorsításáról szóló 2005. július 7-i állásfoglalását⁽¹⁾, és újbóli csaldottságának ad hangot az illegálisan és nem fenntartható módon termelt fa EU-ba történő behozatalát tiltó kötelező érvényű, átfogó rendelkezés hiánya miatt;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az UNCCD részes feleinek és titkárságának.

⁽¹⁾ HL C 157. E, 2006.7.6., 482. o.

P6_TA(2007)0381**A harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és konzultációk működése****Az Európai Parlament 2007. szeptember 6-i állásfoglalása a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és emberi jogokkal kapcsolatos konzultációk működéséről (2007/2001(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU és harmadik országok között kötött valamennyi megállapodásra, illetve az ilyen megállapodásokban szereplő emberi jogi és demokráciázáradékokra,
- tekintettel az EK-Szerződés 177., 178., 300. és 310. cikkére, valamint az EU-Szerződés 3., 6., 11., 19. és 21. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió iránymutatásaira és különösen a 2001 decemberében elfogadott, az emberi jogi párbeszédéről szóló iránymutatására és az említett iránymutatások végrehajtásának 2004 decemberében elfogadott értékelésére, és tekintettel a 2004 júniusában elfogadott európai uniós iránymutatásokra az emberi jogok védelmezőiről,
- tekintettel az Európai Unió megállapodásaiban szereplő emberi jogi és demokráciázáradékról szóló, 2006. február 14-i állásfoglalására⁽¹⁾ és ezen állásfoglalás Bizottság által biztosított nyomon követésére,
- tekintettel a Tanács 2006. június 7-i, „Az emberi jogoknak a KKB-ben és más EU-politikákban történő érvényesítése” c. dokumentumára,
- tekintettel az Európai Parlament és a Bizottság közötti, 2005. május 26-i keretmegállapodásra,
- tekintettel az Európai Uniónak az emberi jogok harmadik országokban való előmozdításában és ezen országok demokratizálásában vállalt szerepéről szóló, 2002. április 25-i, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági közleményre⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.

⁽²⁾ HL C 131. E, 2003.6.5., 147. o.

2007. szeptember 6., csütörtök

- tekintettel a világban az emberi jogi helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéseinek egyes eseteiről szóló korábbi vitákra és sürgős jelleggel hozott állásfoglalásaira,
- tekintettel az európai parlamenti képviselők harmadik országokba történő látogatásai során történő emberi jogi és demokratikus fellépésekre vonatkozó speciális iránymutatásaira,
- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel Külügyi Bizottságának emberi jogi albizottságában az emberi jogok kínai és üzbegisztáni helyzetéről szóló, 2007. május 3-i, valamint az emberi jogok oroszországi helyzetéről szóló 2007. április 23-i ülésén tartott viták során elért következtetésekre,
- tekintettel a 2007. május 18-án Szamarában tartandó EU–Oroszország csúcstalálkozóról szóló ⁽²⁾, 2007. május 10-i, a demonstrációk közelmúltbeli oroszországi elnyomásáról szóló ⁽³⁾, 2007. április 26-i, öt bolgár ápolónő és egy palesztin orvos Líbia általi elítéléséről és bebörtönzéséről szóló ⁽⁴⁾, 2007. január 18-i, az Iránról szóló ⁽⁵⁾, 2006. november 16-i, az Üzbegisztánról szóló ⁽⁶⁾, 2006. október 26-i és az EU és Kína közötti kapcsolatokról szóló ⁽⁷⁾, 2006. szeptember 7-i állásfoglalására,
- tekintettel a Külkapcsolatok Tanácsának Luxembourgban, 2007. április 23-án tartott, 2796. ülésén Közép-Ázsiáról szóló következtetéseire; a Kirgizisztánnal, Kazahsztánnal és Üzbegisztánnal kötött, már hatályba lépett partnerségi és együttműködési megállapodásokra; a Kirgizisztánnal, Kazahsztánnal és Üzbegisztánnal kötött, már hatályba lépett partnerségi és együttműködési megállapodásokra; a Tádzsikisztánnal és Türkmenisztánnal kötött, már aláírt, ám még nem ratifikált partnerségi és együttműködési megállapodásokra; és a Bizottság Közép-Ázsiáról szóló (2002–2006) stratégiai dokumentumára,
- tekintettel az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok, valamint az Európai Közösség és annak tagállamai között 2000. június 23-án, Cotonouban aláírt ⁽⁸⁾, és 2005. június 25-én Luxembourgban módosított partnerségi megállapodás ⁽⁹⁾ (Cotonoui Megállapodás) 8., 9., 96. és 97. cikkére és VII. bekezdésére,
- tekintettel az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlés (AKCS-EU KPK) állásfoglalásaira, és különösen az AKCS-EU politikai párbeszédéről (a Cotonoui Megállapodás 8. cikke) szóló, 2004. november 25-én Hágában elfogadott állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a Bizottság által az európai szomszédsági politika (ESZP) keretében Algéria, Fehéroroszország, Líbia és Szíria kivételével az ESZP partnerországokkal elfogadott kétoldalú cselekvési tervekre,
- tekintettel a Bizottságnak az európai szomszédsági politika megerősítéséről szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett közleményére (COM(2006)0726) és az erről szóló, hamarosan megszülető állásfoglalására,
- tekintettel az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről az Andok Közösség és tagországai közötti ⁽¹¹⁾, valamint az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a közép-amerikai országok közti társulási megállapodásra ⁽¹²⁾ vonatkozó tárgyalási megbízásról szóló, 2007. március 15-i, a Tanácshoz címzett ajánlására,

⁽¹⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0178.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0169.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0007.

⁽⁵⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 379. o.

⁽⁶⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 466. o.

⁽⁷⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 219. o.

⁽⁸⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽⁹⁾ HL L 287., 2005.10.28., 1. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 80., 2005.4.1., 17. o.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0080.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0079.

2007. szeptember 6., csütörtök

- tekintettel az interregionális társulási megállapodás megkötése céljából az EU és a Mercosur közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló, 2006. október 12-i⁽¹⁾, valamint az Európai Unió és Latin-Amerika közötti megerősített partnerségről szóló, 2006. április 27-i állásfoglalására⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0302/2007),
- A. mivel az emberi jogi párbeszéd az eszközök közé tartoznak, amelyeket az EU felhasználhat emberi jogi politikájának végrehajtása során, és amely kulcsfontosságú részét képezi az Európai Unió fenntartható fejlődést, békét és stabilitást célzó átfogó stratégiájának;
- B. mivel az emberi jogok egyetemességét, egyediségét és oszthatatlanságát – ideértve nemcsak polgári és politikai jogokat, hanem társadalmi, környezeti, gazdasági és kulturális jogokat is – támogatni kell és elő kell mozdítani, és mivel az Európai Unió folytatja e célból eredményes eszközök létrehozását;
- C. mivel az emberi jogi párbeszéd megindítására vonatkozó bármiféle döntést a Tanács által elfogadott egyes olyan kritériumok alapján hoznak, amelyek figyelembe veszik az EU emberi jogi helyzettel kapcsolatos aggályait az érintett ország vonatkozásában, az érintett ország hatóságainak tényleges elkötelezettségét egy ilyen párbeszéddel kapcsolatosan, az emberi jogi helyzet adott helyen történő javítása iránt, valamint azt a kedvező hatást, amelyet az emberi jogi párbeszéd az emberi jogi helyzetre gyakorolhat;
- D. mivel az EU emberi jogi iránymutatásai arra szólítanak fel, hogy az emberi jogi kérdéseket a harmadik országokkal minden szinten folytatott átfogó politikai párbeszéd keretében megfelelő és szisztematikus módon kezeljék;
- E. mivel a Tanács 2004-ben úgy döntött, hogy egy áttekintés és naprakész ütemezés alapján évente kétszer megvizsgálja a párbeszéd általános helyzetét, és mivel ugyanakkor a Tanács hangsúlyozta, hogy a párbeszéd nem szólhatnak határozatlan időre, inkább bizonyos időkeretet kell szabni, figyelemmel egyúttal egy kilépési stratégiára is;
- F. mivel az emberi jogi párbeszéd és konzultációk struktúrák, formák és eljárások széles körének alkalmazásával zajlanak, anélkül, hogy elegendő figyelmet fordítanának a szükséges következetességre, ami nemzetközi szinten alááshatja az EU emberi jogi politikájának hitelességét, és mivel az EU emberi jogi párbeszédéről szóló fent említett iránymutatását illetően fokozottabb átláthatóság és demokratikus ellenőrzés lenne kívánatos;
- G. mivel a Tanács jelenlegi gyakorlata szerint tájékoztatást kell adni a strukturált emberi jogi párbeszéd/konzultációk következő fordulójának napirendjéről és célkitűzéseiről, és meg kell hívni egy parlamenti tisztviselőt, hogy a nem kormányzati szervezetek képviselőivel együtt részt vegyen azon;
- H. mivel az AKCS–EU partnerségi megállapodást a fenntartható fejlődés felé orientálják, és ez az egyénre mint a fejlesztési politika fő szereplőjére és kedvezményezettjére összpontosul; mivel ez együtt jár valamennyi emberi jog és alapvető szabadság tiszteletben tartásával és előmozdításával, és mivel a megállapodás fent említett, 2005. június 25-i felülvizsgálata a 8. cikk keretében folytatott politikai dialógus felerősödéséhez vezetett, különösen az emberi jogok tekintetében;
- I. mivel az, ha az egyik fél elmulasztja a Cotonoui megállapodás 9. cikke szerint az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság tiszteletben tartásából adódó kötelezettségét teljesíteni, az a 96. cikk szerinti konzultációs eljárás megindítását eredményezi a helyzet kezelése érdekében;
- J. mivel bár üdvözölni kell a Cotonoui megállapodás 8. cikkét, amely az AKCS-országok és az EU közötti politikai párbeszédéről, továbbá az emberi jogok, a demokratikus elvek, a jogállamiság és a helyes kormányzás tiszteletben tartásának rendszeres ellenőrzéséről rendelkezik, fennállnak továbbra is az aggályok azt illetően, hogy ez a rendelkezés felhasználható a 96. cikk szerinti konzultációs eljárás megkerülésére az emberi jogok megsértése esetén;

⁽¹⁾ HL C 308. E, 2006.12.16., 182. o.

⁽²⁾ HL C 296. E, 2006.12.6., 123. o.

2007. szeptember 6., csütörtök

- K. mivel az ESZP cselekvési tervek végrehajtását számos albizottság kíséri figyelemmel, és mivel a kétoldali társulási megállapodások szerint az EU elindította az emberi jogokkal, demokratizálódással és kormányzással foglalkozó albizottságok valamennyi ESZP országra történő kiterjesztésének folyamatát; mivel eddig Marokkó, Jordánia és Libanon hagyta jóvá ilyen albizottságok létrehozását, amelyek már üléseztek is, Egyiptom jóváhagyta egy albizottság létrehozását, ám az még nem ülésezett, Tunézia részéről pedig folyamatban van albizottság jóváhagyása;
- L. mivel a különböző ESZP cselekvési tervekben rövid távú intézkedésként ajánlott, hogy a társulási megállapodás 5. cikke szerint albizottságot hozzanak létre a demokráciáról és a jogállamiságról szóló strukturált politikai párbeszéd kialakítása céljából; mivel a szóban forgó albizottság nem rendelkezik döntéshozatali hatáskörrel, de javaslatokat nyújthat be az illetékes társulási bizottsághoz vagy a politikai párbeszéd magasabb szintjén álló testületekhez;
- M. mivel a külső segítségnyújtás pénzügyi eszközei reformjának eredményeként a Parlament megszerezte a jogot, hogy elvégezze a stratégiai dokumentumok demokratikus ellenőrzését, ugyanakkor a költségvetési hatóságok egyike is;
- N. mivel a nők és a gyermekek jogai az egyetemes emberi jogok elidegeníthetetlen, szerves és oszthatatlan részét képezik, amint azt az 1995-ös Pekingi Nyilatkozat és Cselekvési Platform megállapítja;

A. Az emberi jogi párbeszéd és konzultációk koherenciájának fokozása

1. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok előmozdítása az EU külpolitikájának alapvető részét képezi; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy szisztematikusan vegye fel az emberi jogi kérdéseket az EU harmadik országokkal folytatott politikai párbeszédének és konzultációinak napirendjébe, és fokozatosan építsék be az emberi jogokat az EU összes külső politikájába, beleértve a belső EU politikák külső vonatkozásait is, és ragaszkodik ahhoz, hogy e célkitűzések elérése érdekében az összes rendelkezésre álló eszközt felhasználják;
2. felhívja a figyelmet arra, hogy az emberi jogokkal kapcsolatos kérdéseket a legmagasabb politikai szintre kell emelni annak érdekében, hogy az emberi jogok ügye nagyobb politikai súlyt kapjon; emlékeztet arra, hogy az emberi jogok harmadik országokban való előmozdítását és védelmét nem szabad geopolitikai vagy geostratégiai szövetségek feltételéhez kötni; hangsúlyozza, hogy a politikai, a gazdasági és a kereskedelmi ügyekkel kapcsolatos párbeszéd keretein belül az emberi jogok védelmének alapvető fontosságúnak kell lennie az EU-val fenntartott stratégiai és privilegizált kapcsolatok tekintetében;
3. felhívja a Tanácsot, hogy teljes mértékben alkalmazza az EU emberi jogi párbeszédéről és konzultációkról szóló, fent említett iránymutatását;
4. támogatja az EU emberi jogvédőkről szóló iránymutatásai végrehajtása első felülvizsgálatának következtetéseit, amelyben rámutatnak, hogy az emberi jogvédők helyzetét és munkakörüzetüket szisztematikusan integrálni kell az EU harmadik országokkal folytatott politikai párbeszédeibe, ideértve az EU tagállamai által folytatott kétoldali párbeszédet is;
5. üdvözli a Tanács újonnan elfogadott határozatát, amely szerint a gyermekek jogairól szóló közösségi iránymutatásokat a portugál elnökség alatt, 2007-ben véglegesíteni kell; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban, hogy megfelelő összhangot kell biztosítani a fegyveres konfliktusok körülményei között élő gyermekek védelmével kapcsolatban már meglévő iránymutatásokkal, valamint figyelembe kell venni a gyermekek törvénytelen besorozásával, illetve katonai vagy fegyveres csoportok által történő felhasználásával szembeni védelméről szóló, 2007. február 6-i párizsi kötelezettségvállalásokat;
6. ismételten felhívja a Tanácsot, hogy annak teljességében szisztematikusan alkalmazza az emberi jogi és demokrácia záradékot az EU harmadik országokkal kötött valamennyi megállapodásában; újlag megerősíti arra irányuló felhívását, hogy átlátható eljárást állapítsanak meg az emberi jogi helyzetnek és az emberi jogi záradék alkalmazásának értékelésére; arra szólít fel, hogy a fenti értékelés megállapításait szisztematikusan vegyék figyelembe a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédekben és konzultációkban, és viszont;
7. rámutat, hogy a párbeszéd fő célja, hogy a harmadik országban ösztönözze a demokrácia és a jogállamiság megszilárdítását, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartását, és nem csupán a polgári és politikai jogok, hanem a szociális, környezetvédelmi, gazdasági és kulturális jogok tekintetében is; hangsúlyozza, hogy e célok megvalósítása során figyelemmel kell lenni az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, valamint az ENSZ keretében az emberi jogok tekintetében elfogadott valamennyi egyetemes eszköz által létrehozott fontos elvekre, továbbá figyelembe kell venni a millenniumi fejlesztési célokat is;

2007. szeptember 6., csütörtök

8. fenntartja, hogy a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd vagy konzultáció nem eredményezte azt, hogy az emberi jogokat az EU szóban forgó országgal folytatott együttműködésének minden területére szisztematikusan beépítsék, ideértve a közösségi fejlesztési politikát és a harmadik országokkal folytatott gazdasági, pénzügyi és technikai együttműködést is, hogy az emberi jogi párbeszéd vagy konzultáció megléte önmagában ne minősüljön végcélnek;
9. üdvözli a Tanács arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az emberi jogi párbeszédet az EU emberi jogi párbeszédéről és konzultációkról szóló, fent említett iránymutatás segítségével koherenssé tegye; fenntartja, hogy a párbeszéd és konzultáció hatékonnyá tételéhez szükséges rugalmasság és gyakorlatiasság nem hátrálthatja a koherenciát, amelyre annak megakadályozásához van szükség, hogy a párbeszéd és konzultációk a szabad választás kérdésére korlátozódjanak;
10. megállapítja, hogy igen sokféle párbeszéd és konzultáció létezik, amelyek mindegyike különböző struktúrákon, formákon, gyakoriságon és módszertanon alapul, ezáltal átláthatatlanná teszik a helyzetet, és zűrzavart okoznak az EU e területen tett fellépését illetően; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy bármilyen információ álljon is rendelkezésre a megállapodásokon alapuló párbeszéd vagy konzultációk, ad hoc párbeszéd vagy konzultációk, hasonlóan gondolkodó országokkal folytatott párbeszéd vagy konzultációk vagy a politikai párbeszéd, illetve konzultáció napirendjével, céljaival, viszonyítási pontjaival vagy kimenetelével kapcsolatban, ez az információ nem terjed ki az emberi jogokra; megállapítja, hogy sem a Tanács, sem a Bizottság nem dolgozta ki e párbeszéd és konzultációk megszervezésének és rendszerezésének módszerét, ami lehetetlenné teszi, hogy az eredményeket átfogó nézőpontból szemléljék; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy alkalmazzon szisztematikus megközelítést a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédre és konzultációkra, a módszertanuk és tárgyuk szerint osztályozva azokat, hogy megteremtse az emberi jogi helyzet, az elért eredmények stb. objektív értékelésének és nyomon követésének alapját;

Fokozott intézményközi koherencia

11. nélkülözhetetlennek tartja, hogy a politikai párbeszéd, valamint az emberi jogi párbeszéd és konzultációkkal kapcsolatos párbeszéd terén háromoldalú intézményközi párbeszéd létrehozásával megtalálják a különböző EU-s intézmények (a Tanács, a Bizottság és a Parlament) közötti koordináció javításának módjait; emellett arra szólít fel, hogy haladéktalanul vizsgálják meg az említett intézményeken belül zajló belső kommunikáció javítását szolgáló lehetőségeket;
12. üdvözli az emberi jogi munkacsoport (COHOM) kezdeményezését, amelynek keretében az EU által folytatott összes emberi jogi párbeszédet és konzultációt rendszeresen felülvizsgálják, hogy a naprakész általános kereten és a jelenleg zajló emberi jogi párbeszéd és konzultációk ütemezésén alapuló, évente kétszer sorra kerülő viták figyelembevételével fenntartsák a globális nézőpontot; arra szólít fel, hogy a felülvizsgálatot megfelelően végezzék, és az információkat a fent említett háromoldalú intézményközi párbeszéd részeként magától értetődő módon továbbítsák a Tanács más munkacsoportjaihoz, a Bizottsághoz és annak harmadik országokba indított küldöttségeihez, valamint a Parlamenthez;

Ajánlások a Tanácsnak

13. felhívja a Tanácsot, hogy hajtsa végre a COHOM megbízását, hogy biztosítsa a párbeszéd és konzultációk, valamint az EU által az érintett országokban az emberi jogok előmozdítása érdekében alkalmazott egyéb módok közötti koherenciát (függetlenül attól, hogy e párbeszéd és konzultációk nemzetközi testületek munkájának eredményei vagy az EU saját eszközeiben megállapított kötelezettségekből fakadnak);
14. ismételten felhívja a Tanácsot, fontolja meg, hogy a COHOM-ot brüsszeli székhelyű képviselőkkel rendelkező munkacsoporttá tegye, és hogy szorosan együttműködjön a nem kormányzati szervezetekkel és az Európai Parlament illetékes bizottságával; úgy véli, hogy ez több időt biztosítana a találkozóhoz, és biztosítaná az EU tág értelemben vett emberi jogi politikáinak, és különösen az emberi jogi párbeszédnek és konzultációknak a megfelelőbb koordinációját, ezáltal valószínűleg azok alaposabb felülvizsgálását, valamint az EU politikáinak koherensebbé tétele érdekében az emberi jogok azokba való beépítését;
15. felhívja a Tanácsot, hogy növelje a Főtitkársága emberi jogi egységének szerepét, lehetővé téve számára a politikai párbeszéd folytatásában való részvételét, beleértve a Bizottság hatáskörébe tartozó együttműködési megállapodások alapján folytatott párbeszédet és konzultációkat, továbbá emberi jogi egységén belül hozza létre minden egyes strukturált emberi jogi párbeszéd vagy konzultáció állandó koordinációs rendszerét, hogy biztosítsa a párbeszéd és konzultáció témáinak innovatív jellegét, a megfelelő résztvevők kiválasztását és a folytonosságot, azon az alapon eljárva, hogy az említett koordinációnak Európa és a szóban forgó ország között hozzá kell járulnia a szervezetek, intézmények és felsőoktatási körök kétoldalú hálózatának létrejöttéhez, hogy biztosítsák az emberi jogoknak és a demokráciának az összes EU politikába

2007. szeptember 6., csütörtök

történő szükséges beépítését, különösen az EB által nyújtott külső támogatásra vonatkozó pénzügyi eszközök reformjait követően; ennek érdekében arra szólít fel, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy az egység képessé váljon a fenti feladatok elvégzésére, beleértve pénzügyi források és a személyzet bővítését;

16. felhívja a Tanácsot, hogy fokozza az egyes tagállamok és az EU által folytatott kétoldalú emberi jogi párbeszéd és konzultációk közötti koherenciát, és növelje a COHOM szerepét a tagállamok nagykövetségei tevékenységeinek a bizottsági küldöttségek tevékenységeivel történő összehangolása terén;

Ajánlások a Bizottságnak

17. felhívja a Bizottságot, hogy valamennyi országstratégiai dokumentumában és más stratégiai dokumentumában szerepeltessen olyan egyedi stratégiát az emberi jogokról és a demokratizálódásról, amely a politikai párbeszéd keretében használható;

18. ismételten felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a harmadik országbeli bizottsági képviselők mindenkor személyzetén belül létrehozzák az emberi jogi párbeszédért és konzultációért felelős tisztviselő tisztségét, és felkéri annak biztosítására, hogy az ilyen ügyekért felelős személyek mindig legyenek jelen, ha bármilyen formában politikai párbeszéd zajlik; e célból felhív az ahhoz szükséges intézkedések elfogadására, amelyek révén a Bizottság betöltheti ezt a feladatot, ideértve pénzügyi és emberi erőforrásainak növelését is;

19. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a koherenciát a választások megfigyelését szolgáló küldetések (különösen a választás utáni stratégiát illetően), valamint az emberi jogi párbeszéd és konzultációk folyamata között; felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Parlamenttel és az érintett harmadik országokkal együtt hozzon létre választás utáni protokollmechanizmust a demokratikus folyamat nyomon átvilágítása és támogatása céljából, bevonva a civil társadalmat a választásokat követő ajánlások végrehajtásának minden szakaszába;

20. felhívja a Bizottságot, hogy az emberi jogi párbeszéd és konzultációk eredményeit alkalmazza és használja fel éves stratégiai létrehozásakor, amelyek az 1889/2006/EK rendelettel létrehozott a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR) keretében zajló projektek alapját képezik, és szisztematikusan kösse össze ezt a két eszközt;

21. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy építse be az emberi jogi párbeszéd és konzultációk eredményeit különösen a fejlesztési támogatásra és a technikai, kereskedelmi és pénzügyi együttműködésre vonatkozó projektekbe és programokba;

A más államokkal és nemzetközi szervezetekkel meglévő koherencia fokozása

22. üdvözli a Tanács azon kikötését, hogy a kétoldalú emberi jogi párbeszéd és konzultációk megléte ne járjon olyan hatással (törlés), hogy csökkentse az EU által gyakorolt nemzetközi nyomást, amikor adott országban az emberi jogok megsértésére kerül sor, és rámutat annak nélkülözhetetlen voltára, hogy a párbeszédhez és konzultációhoz minden szinten megfelelő diplomáciai és politikai nyomás társuljon, ami kiterjed különösen az Egyesült Nemzetek testületeire és az Emberi Jogi Tanácsra;

23. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy elemezze és támogassa az EU által folytatott emberi jogi párbeszéd vagy konzultáció viszonyítási pontjainak meghatározását, és azt hangolja össze más résztvevők és nemzetközi szervezetek tevékenységeivel, külön figyelmet fordítva az ENSZ működő mechanizmusaira (a különadatok jelentései, szakértői bizottságok, a főtitkár, az Emberi Jogi Tanács, az emberi jogi főbiztos stb.); úgy véli, hogy a Tanácsnak és a Bizottságnak – az emberi jogok kérdésének a politikai párbeszédben történő érvényesítésére vonatkozó átfogó megközelítése keretében – rendszeresen hivatkozni kell az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a megválasztásakor a tagállamok által tett ígéretekre;

24. azt ajánlja, hogy megfelelő rendelkezéseket vezessenek be, hogy lehetővé váljon a mutatók és a célkitűzések harmonizálása más harmadik országokkal és az ugyanazon országgal vagy országok csoportjaival emberi jogi párbeszédet vagy konzultációt folytató nemzetközi testületekkel; azt ajánlja, hogy az ilyen rendelkezéseket a Kínával folytatott kapcsolatokra nézve Svájcban létrehozott berni folyamat alapján alakítsák ki, és ennek érdekében hozzanak létre nem hivatalos fórumokat, amelyek az információk és a helyes gyakorlat cseréjét szolgálják;

2007. szeptember 6., csütörtök

B. Az emberi jogi párbeszéd és konzultációk átláthatóságának és nyilvánosságának növelése

25. úgy véli, hogy az emberi jogi párbeszédet és konzultációkat átláthatóbb és koordináltabb módon kell folytatni, és arra szólít fel, hogy keressenek megfelelőbb eszközöket e cél elérésére, a párbeszéd és konzultáció hatékonyságának veszélyeztetése nélkül;

26. megéri, hogy a párbeszéd és konzultációk során az adatkezelés bizonyos fokú bizalmasságára van szükség, és kedvező válasz adására hív fel a kérést illetően, hogy a Parlamenttel együttműködésben hozzanak létre egy rendszert, amelynek révén a Parlament kiválasztott képviselői információt kaphatnak az emberi jogi párbeszédrel és konzultációval, valamint az ehhez társuló eljárásokkal kapcsolatos bizalmas tevékenységekről; ismételten javasolja, hogy egy ilyen rendszer alapjául az Európai Parlament által, a Tanácsnak a Közös Kül- és Biztonságpolitikát érintő érzékeny információihoz való hozzáférésről szóló, az Európai Parlament és a Tanács közötti, 2002. november 20-i intézményközi megállapodás⁽¹⁾ által már felállított feltételek szolgáljanak;

27. felhívja a Tanácsot annak biztosítására, hogy – mielőtt az EU az érintett országgal kezdett párbeszéd vagy konzultáció révén elérendő konkrét célokat határozná meg vagy az elért haladásnak az előre meghatározott viszonyítási pontok figyelembevételével végzett elemzésére, valamint a lehetséges kilépési stratégiára vonatkozóan kritériumokat állapítana meg – először konzultálni kell az érintett felekkel, különösen a Parlamenttel és a nem kormányzati szervezetekkel;

28. úgy véli, hogy minden párbeszéd és konzultáció tekintetében konkrét célokat kell megállapítani, felhasználva a Tanács, a tagállamok, a Bizottság és a Parlament valamennyi dokumentumát, valamint a nemzetközi és helyi emberi jogi szervezetek jelentéseit a harmadik országgal folytatott emberi jogi párbeszéd vagy konzultáció célkitűzéseinek meghatározása, illetve konkrét eredmények elérése érdekében végrehajtandó legmegfelelőbb intézkedések elemzése céljából; úgy véli, hogy a párbeszédet és a konzultációkat oly módon kell lefolytatni, amely biztosítja a fent nevezett célkitűzések hatékony megvalósítását;

29. fenntartja, hogy a párbeszéd és konzultáció célkitűzéseit az emberi jogok, oszthatatlanságának, egyetemességének és kölcsönös összefüggésének elvére kell alapozni, és azt ajánlja, hogy a megállapítandó kritériumok ne csak a polgári és politikai jogokat, hanem a gazdasági, szociális, környezetvédelmi és kulturális jogokat is tartalmazzák;

30. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EU-trojka magas szintű szakértőkből álló küldöttséget küldjön a szóban forgó országba az emberi jogi párbeszéd és konzultáció lehetséges megkezdése céljából, és a küldöttség jelentését ezt követően nyújtsák be a COHOM-hoz és a Parlamenthez;

31. felhívja a Tanácsot, hogy határozzon meg egyértelmű kritériumokat a párbeszéd és konzultációk megkezdésére, felfüggesztésére vagy befejezésére, a megkezdés, illetve felfüggesztés indokolása előtt (amely annak várható időtartamával és a párbeszéd és konzultáció újrakezdése érdekében elvégzendő lépésekkel foglalkozik) végezzen hatásvizsgálatot, és gondoskodjon arról, hogy a szóban forgó ország küldöttsége ne tekintsen úgy az EU-ra, mintha az a párbeszédet vagy konzultációt önmagában végcélnak tartaná, amelyet bármi áron fenn kell tartani;

32. felhívja a Tanácsot, hogy olyan esetekben, amikor egy harmadik ország elutasítja az emberi jogi párbeszéd vagy konzultációk megkezdését vagy folytatását, egyedi intézkedéseket mérlegeljenek az emberi jogok és a demokratizálódás tekintetében, különösen a civil társadalom támogatásával;

33. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a párbeszéd és a konzultációk ütemtervét valamennyi érintett szereplő – különösen a Parlament és a nem kormányzati szervezetek – számára a megfelelő időben, előzetesen tegye közzé annak biztosítása érdekében, hogy észrevételeiket megtehessek;

34. úgy gondolja, hogy a párbeszéd és konzultáció napirenden szereplő témáinak megválasztását a hatékonyság érdekében világosabban és lényegre törőbben kell elvégezni, mindkét oldalt bevonva azok kialakításába; emlékezteti a Bizottságot és a tanácsot arra, hogy a párbeszéd és a konzultációk fejlesztése a kölcsönös bizalom alapján, és a kölcsönös tisztelet keretei között történik;

35. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, gyakoroljon nyomást a harmadik országok hatóságaira, hogy tegyék lehetővé az emberi jogi párbeszéd vagy konzultációk napirendi témáiban érintett minisztériumok vagy más közintézmények képviselőinek részvételét;

⁽¹⁾ HL C 298., 2002.11.30., 1. o.

2007. szeptember 6., csütörtök

36. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Parlament és a nem kormányzati szervezetek bevonásával dolgozza ki minden egyes célkitűzés/viszonyítási pont mutatóit; úgy véli, hogy e mutatóknak valószerűnek kell lenniük, és olyan gyakorlati eredmények elérését kell célozniuk, amelyeket az EU más külpolitikai eszközei révén támogatni lehetne; szilárd meggyőződése szerint fontos annak felismerése, hogy a párbeszéd és a konzultációk eredményeit hosszú távon kell értékelni;

37. tudomásul veszi a Tanács által annak érdekében tett erőfeszítéseket, hogy harmonizálják az EU emberi jogi párbeszédeivel és konzultációival kapcsolatos főbb területeket, hogy az említett, aggodalomra okot adó területek alapul szolgáljanak az előrelépés mércéinek megállapításához, az emberi jogi párbeszéd, illetve konzultációk és az EU emberi jogi politikájának valamennyi eszköze közötti koherencia és konzisztencia fokozása céljából;

38. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegye közzé a párbeszédekben és konzultációkban megállapított célkitűzéseket és viszonyítási pontokat, hogy azokat ne csak a párbeszédet, illetve konzultációt szervező intézmények elemezhessék, hanem a részt nem vevő – akár intézményi, akár nem kormányzati – szereplők is, biztosítva ezáltal, hogy az EU nyilvánosan elszámoltathatóvá váljon a párbeszéd és konzultációk kimeneteléről és alakulásáról;

39. hangsúlyozza, hogy hatékony nyomon követő mechanizmusok létrehozására van szükség a párbeszéd, illetve konzultációkban és a végső ajánlásokban felmerülő kérdések kezeléséhez; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az ezen a területen az emberi jogok javítását szolgáló programok és projektek kidolgozása és végrehajtása révén kövesse nyomon a párbeszéd és konzultációk kimenetelét;

40. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegye közzé az egyes párbeszéd és konzultációk következtetéseit, vagy – amennyiben bizonyos eljárásokat a hatékonyság érdekében bizalmasan kell kezelni – legalább azok összegzését;

41. úgy véli, hogy a nagyobb hatás és fokozottabb koherencia biztosítása érdekében a párbeszéd vagy konzultációk minden fordulója után közös nyilvános közleményeket kell kiadni, ami mindkét partnerre vonatkozik;

42. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy növelje az EU emberi jogi fellépések területét érintő közleményeinek átláthatóságát és láthatóságát, és ezáltal tökéletesítse azokat, és e tekintetben bővítsa a COHOM munkájával kapcsolatos, az Európai Unió honlapján elérhető információk körét;

43. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy biztosítsa a civil társadalom aktív részvételét az emberi jogi párbeszéd és konzultációk előkészítésének, nyomon követésének és értékelésének különböző szakaszaiban; támogatja e tekintetben a Tanács azon döntését, hogy bevonja az emberi jogvédőket a párbeszéd, illetve konzultációkkal kapcsolatos ülések előkészítésébe, illetve hogy konzultációt folytat a helyi emberi jogvédőkkel és nem kormányzati szervezetekkel az emberi jogi prioritások politikai párbeszéd és konzultációk kontextusában történő megállapításakor; azt ajánlja, hogy a párbeszéd és konzultáció egyéb formái és típusai esetében ehhez hasonlóan szakértői szemináriumokat kellene szervezni, ami a strukturált párbeszéd és konzultációk esetében is alkalmazott rendelkezés;

44. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot az emberi jogi párbeszéd, illetve konzultációval érintett ország emberi jogvédőivel való együttműködés előmozdítására, hogy ezek az eljárásban szerephez juthassanak és hallathassák hangjukat, a Tanács iránymutatásait alkalmazva és az emberi jogokat védő nőket támogató kampány alapján;

45. hangsúlyozza, hogy a szólásszabadságuk biztosítása érdekében a részt vevő nem kormányzati szervezeteket ne az érintett ország hatóságai válasszák ki;

46. felhívja a Bizottságot, hogy az EBVP keretében biztosítsa a civil társadalom képviselőinek a szakértői szemináriumokon való részvételével kapcsolatos költségeinek finanszírozását, beleértve a nem kormányzati szervezeteket is;

C. Az Európai Parlament szerepének növelése

47. felhívja a Bizottságot, hogy vezesse és továbbítsa a Parlament és annak illetékes bizottságai számára a harmadik országokra vonatkozó, az emberi jogok tiszteletben tartását illető ténylapokat, valamint minden egyes párbeszéd és konzultáció kétévenkénti értékelését; felhívja a Tanácsot, hogy az értékelést a viszonyítási pontok alkalmazási módjának magyarázatával, az ezek elérésére vonatkozó határidők meghatározásával, és az egymástól elkülönített eredmények helyett a tendenciák hangsúlyozásával tegye világossá; Hangsúlyozza, hogy amennyiben az információk bizalmas tartalmúak, akkor azokat az ezen állásfoglalás (26) bekezdésében leírt rendszerrel összhangban továbbítsák a Parlament számára;

2007. szeptember 6., csütörtök

48. felhívja a Bizottságot, hogy küldje meg a Parlamentnek a harmadik országokra vonatkozó emberi jogi helyzet időszakos értékelését, valamint a harmadik országokkal vagy régiókkal folytatott emberi jogi politikai párbeszéd és konzultációk helyzetére vonatkozó rendszeres tájékoztatást, beleértve azok ütemezését és a tárgyalások során felmerülő kérdéseket, és amennyiben ez az információ bizalmas tartalmú, egyetért azzal, hogy ezeket a Parlament részére az ezen állásfoglalás 26. pontjában megállapított rendszerrel összhangban továbbítsák;
49. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy minden alkalommal, amikor egy párbeszéd vagy konzultáció fordulója befejeződött, tartson konzultációs ülést és eligazítást az Európai Parlament képviselőivel, és megismétli azon felhívását, hogy a Parlamentet vonják be a párbeszéd és konzultációk folytatására vagy felfüggesztésére vonatkozó döntésekbe;
50. rámutat, hogy a Parlamentet be kell vonni az új párbeszéd és konzultáció elindítására vonatkozó döntésbe, és ebből a célból minden általa igényelt információt meg kell adni a számára; arra szólít fel, hogy a véleményét a tervezett párbeszéd, illetve konzultáció feladata, célkitűzései, formája és eljárásai stb. tekintetében vegyék figyelembe;
51. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a strukturált párbeszéd és konzultációk kapcsán sorra kerülő szakértői szemináriumokon tegye lehetővé a Parlament tagjainak részvételét;
52. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy használják ki befolyásukat annak biztosítása érdekében, hogy az érintett harmadik ország nemzeti parlamentjének tagjait bevonják a hivatalos párbeszédbe; úgy gondolja, hogy ez magát a párbeszédet, illetve konzultációt legitimebbé tenné, és megkönnyítené a részvételt az európai parlamenti képviselők számára;
53. elengedhetetlennek tartja a parlamentközi közgyűlések szerepének növelését az emberi jogi párbeszéd és konzultációk terén;
54. azt ajánlja, hogy az európai parlamenti képviselők harmadik országokba történő látogatásai során történő emberi jogi és demokratikus fellépésekre vonatkozó speciális iránymutatásait teljes mértékben alkalmazassák; ennek megfelelően arra szólít fel, hogy a szóban forgó harmadik országgal folytatott emberi jogi párbeszédéről és konzultációról az állandó és ad hoc parlamenti küldöttségek tagjaival rutinszerűen tartsanak egyeztetéseket, hogy csökkentsék az intézményközi következtelenségek eseteinek számát, és növeljék a tárgyalások hatását; úgy gondolja, hogy a Parlament képviselőit fel kell kérni, hogy vegyenek részt a bizonyos hivatalos párbeszéd és konzultációk kapcsán e témában szervezett látogatásokon;

D. Az emberi jogi párbeszéd és konzultációk különböző formáinak működése**1. Strukturált párbeszéd**

- *A Kínával folytatott strukturált párbeszéd*

55. hangsúlyozza, hogy az EU és Kína közötti emberi jogi párbeszéd jelentős megerősítésére és javítására van szükség; kiemeli, hogy az emberi jogok helyzete Kínában továbbra is súlyos aggodalomra ad okot;
56. úgy ítéli meg, hogy a Kínával folytatott párbeszéd egymást követő fordulójában megvitattott ügyek, úgymint az ENSZ polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmányának ratifikálása, a büntető-igazságszolgáltatási rendszer reformja, ideértve a halálbüntetést és a munka útján történő átnevelés rendszerét is, a szólásszabadság és a sajtószabadság (különösen az interneten), a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadság, a tibeti, xinjiangi és mongóliai kisebbségek helyzete, a Tiananmen téri eseményeket követően a fogvatartottak szabadon bocsátása, illetve a munkavállalói és más jogok, továbbra is a párbeszéd tárgyát kell, hogy képezzék, különös tekintettel a korábbi párbeszéd és jogi szemináriumok alapján készült ajánlások alkalmazása tekintetében; e célból felhívja a Tanácsot, hogy fontolja meg a párbeszédre szánt időkeret bővítését, és hagyjon több időt a felmerülő kérdések megvitására;
57. felszólítja Kínát és az EU-t, hogy növeljék az emberi jogok védelmére és előmozdítására vonatkozó információk és stratégiák kétirányú cseréjének lehetőségeit; úgy véli, hogy Kína ma fokozódó igényt tanúsít a demokrácia és az emberi jogok iránt népe körében, valamint hogy az EU és Kína közötti politikai párbeszéd a legmegfelelőbb eszköze ezen igény kezelésének, és hangsúlyozza, hogy Kínában némi előrehaladás történt bizonyos területeken, azt azonban nehéz pontosan felmérni, hogy milyen hatást gyakorolt az EU és Kína közötti emberi jogi párbeszéd a bekövetkezett változásokra; hangsúlyozza, hogy az eredményorientáltság és Kína nemzetközi jogi kötelezettségeinek végrehajtására történő összpontosítás érdekében új kereteket kell kialakítani a párbeszéd számára;

2007. szeptember 6., csütörtök

58. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Tanács egyedi mutatókat állapítson meg és használjon a nyolc tágabb teljesítménymutató mindegyike tekintetében az előrelépés mérése és értékelése céljából;

59. azt ajánlja, hogy az emberi jogi párbeszédet ne kezeljék a többi kínai–európai kapcsolattól elkülönítve; ennek érdekében annak biztosítására sürgeti a Bizottságot, hogy a Kínával fennálló kereskedelmi kapcsolatai kötődjenek az emberi jogi reformokhoz, és e tekintetben felhívja a Tanácsot, hogy minden további új partnerségi és együttműködési keretmegállapodás véglegesítése előtt végezze el az emberi jogi helyzet átfogó értékelését;

60. sajnálatát fejezi ki a 2007. május 10-én, Berlinben megtartani kívánt szakértői szemináriumot elhalasztották, mivel a kínai hatóságok elutasították az EU által meghívott két független emberi jogi szervezet részvételének engedélyezését; üdvözlöi, hogy a Tanács német elnöksége és a Bizottság ragaszkodik ahhoz, hogy e képviselők számára lehetővé kell tenni, hogy a szemináriumon teljes mértékben részt vegyenek, mint ahogyan a nem kormányzati szervezetek képviselőit és egyéb civil szereplőket is a párbeszéd valamennyi résztvevője számára értékes erőforrásként kell felfogni;

– *Az Iránnal folytatott strukturált párbeszéd*

61. nagyfokú aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az Iránnal folytatott emberi jogi párbeszédet Irán együttműködésének hiánya miatt 2004-ben megszakították; sajnálatát fejezi ki a tekintetben, hogy a Tanács szerint nem történt előrehaladás, és felhívja a Tanácsot, hogy tegyen újból jelentést a Parlamentnek az emberi jogi párbeszéd értékeléséről, valamint Iránban a demokrácia és az emberi jogok előmozdítását illetően megtehető további lépésekről;

62. arra ösztönzi a Bizottságot, folytassa a helyes kormányzást támogató projektek finanszírozását, ideértve az emberi jogvédők védelmét, az igazságügyi és a gyermekek és a nők oktatását célzó programok reformját; ugyanebben a szellemben felhívja a Bizottságot, hogy az EBVP keretében hajtsa végre az összes szükséges intézkedést, hogy előmozdítsa az iráni civil társadalommal kialakított kapcsolatokat és együttműködést, és tovább segítse a demokráciát és az emberi jogokat, főként a nők és a gyermekek emberi jogainak védelmére és előmozdítására összpontosítva;

2. Az Oroszországgal folytatott konzultációk

63. tudomásul veszi az EU és Oroszország közötti emberi jogi konzultációk folytatódását; támogatja a Tanácsot arra irányuló törekvéseiben, hogy e konzultációkat az EU és Oroszország közötti ösztönös és valódi emberi jogi párbeszédévé fejlessze, és az Európai Parlament, valamint a felszólít az európai és orosz nem kormányzati szervezetek e folyamatba történő bevonására; felhív, e célra figyelemmel arra, hogy a nem kormányzati szervezetekkel előzetes konzultációt kel folytatni, míg a konzultációk előkészület alatt állnak, hogy ezek értékelhessék az elért előrehaladást, és megbizonyosodhassanak a helyszínen a gyakorlati eredményekről;

64. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, kérje a napirenden szereplő témákhoz kapcsolódó területekkel foglalkozó orosz minisztériumok tisztviselőinek a konzultációkban való részvételét, ragaszkodjon ahhoz, hogy Moszkvában és a régiókban is szervezzenek konzultációkat, és kérje, hogy a nem kormányzati szervezetekkel tartott nyilvános találkozókra orosz megfelelője is részt vegyen;

65. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a konzultációk végén Oroszország általában különálló közleményeket ad ki, és megismétli az arra irányuló felhívását, hogy a közleményeket a delegációk közösen készítsék el;

66. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a független orosz civil társadalommal folytatott kommunikációját, és segítse azon képességének fejlesztését az orosz jog által lehetővé tett rendkívül szűk kereten belül, hogy az orosz régiók bevonásával, illetve a nem kormányzati szervezetek részvételének forgó rendszere megszerzésével fellépjen;

67. ismételten hangsúlyozza, hogy szükség van arra, hogy az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó konzultációkat beépítsék az orosz–európai kapcsolatok területéhez tartozó kérdéskörök többi részébe; arra szólít fel, hogy a konzultációkat építsék be az EU és Oroszország közötti kapcsolatok eredményeként születő többi politikai párbeszédé, tárgyalásba és dokumentumba, és hangsúlyozza, hogy különösen az együttműködés négy „közös térsége” kapcsán, vagy egy jövőbeli partnerségi és együttműködési megállapodás keretében az emberi jogok oroszországi érvényesítése rendkívüli jelentőséggel bír, valamint meggyőződése, hogy nem hozható létre a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló közös térség úgy, hogy az emberi jogi kérdések nem szerves részei az említett munkának, ideértve egy konzultációs mechanizmust is;

2007. szeptember 6., csütörtök

68. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az emberi jogi záradékon túlmenően állapítsanak meg konkrét kötelezettségeket és hozzanak létre hatékony mechanizmusokat az Oroszország által vállalt kötelezettségek teljesítésének átvilágítására és ellenőrzésére, az aggasztó oroszországi emberi jogi helyzet tényleges javulása érdekében, például az egyesülési és szólásszabadság, valamint a sajtó és a média szabadsága terén; sürgeti, hogy kövessék a nemzetközi és regionális intézmények által előterjesztett mindazon ajánlásokat és következtetéseket, valamint a nem-kormányzati szervezetek által kibocsátott értékeléseket, amelyek tárgya, hogy Oroszország betartja-e az általa aláírt legfontosabb emberi jogi megállapodásokat;

3. Megállapodáson alapuló párbeszéd**– A Cotonoui Megállapodáson alapuló párbeszéd**

69. hangsúlyozza, hogy a a Cotonoui Megállapodás 8. cikkének megfelelően a politikai párbeszéd keretében rendszeresen figyelembe kell venni az emberi jogok és a demokrácia kérdését; e tekintetben hangsúlyozza, hogy világos és átlátható mechanizmust és mércét kell létrehozni a 8. cikk keretében folytatott politikai párbeszédre vonatkozóan; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egy emberi jogi válság esetében az ilyen mechanizmus hiányában ténylegesen fennáll a 96. cikk megkerülésének kockázata;

70. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Cotonoui Megállapodás (a politikai párbeszédéről szóló) 8. cikke, (az emberi jogokról, a demokratikus elvekről, a jogállamiságról és a jó kormányzásról szóló) 9. cikke, valamint 8a. konzultációról szóló) 96. és 97. cikke alatt vállalt kötelezettségeiket tartsák tiszteletben; felszólít arra, hogy a civil társadalom vegyen részt a 8. cikkel összefüggésben kezdeményezett párbeszédben, valamint arra, hogy a civil társadalmat nem hivatalosan vonják be a 96. cikkben tartalmazott konzultációk előkészítésébe, ami az átláthatóság és a demokratikus ellenőrzés javulásához vezet majd;

71. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be a Parlament és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés részére egy olyan jelentést, amelyben egyértelmű és átlátható mechanizmust határoznak meg az AKCS-országokkal folytatott politikai párbeszéd pozitív eredményeinek és hiányosságainak értékelésének lehetővé tétele céljából;

72. tudomásul veszi a Cotonoui Megállapodás 96. cikke keretében zajló konzultációk folyamatának pozitív eredményeit, amelyek részben annak intézményesített és átlátható jellegének, továbbá az EU fejlesztési segéllyel meglévő közvetlen kapcsolatának köszönhetőek, és különösen szembeötlők, amikor a párbeszéd alapuló, építő jellegű lépéseket tesznek annak érdekében, hogy az AKCS-országokat a demokratikus normák és az emberi jogok tiszteletben tartásában segítsék; megismétli azon felhívását, hogy ezt a példát más párbeszédre hasonlóképpen alkalmazzák;

– Párbeszéd Közép-Ázsiával

73. üdvözli a politikai párbeszéd megerősítését a közép-ázsiai országokkal: Kazahsztánnal, a Kirgizisztánnal, Tádzsikisztánnal, Türkmenisztánnal és Üzbegisztánnal, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a társadalmi és emberi jogi kérdések nem csupán másodlagosak a közép-ázsiai országok és az Európai Unió gazdasági és pénzügyi érdekeihez képest az energia, az építőipar és a kereskedelem terén;

74. üdvözli az EU–Közép-Ázsia stratégia tervezetének az Európai Tanács által 2007 júniusában történt elfogadását, amelynek része egy olyan emberi jogi és demokratizálódási stratégia, amely a politikai párbeszéd keretében használható;

75. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy hozzanak létre átfogó és koherens rövid- és középtávú megközelítést a közép-ázsiai régió egészét illetően, továbbá külön az egyes országok számára is, amelyek része az említett emberi jogi és demokratizálódási stratégia;

76. üdvözli a Tanács Üzbegisztán hatóságaihoz intézett kérését rendszeres emberi jogi párbeszéd létrehozását illetően, és tudomásul veszi, hogy 2007. május 8–9-én Taskentben sor került az első fordulóra, továbbá hogy két szakértői ülést tartottak az andidsáni mérszáról; úgy ítéli meg, hogy a rendszeres párbeszéd létrehozása önmagában még nem minősül az említett szankciók megszüntetését illetően elegendő indoknak;

77. felhív arra, hogy az Európai Parlament kapjon szerepet az e párbeszéd megindításában, valamint hogy az állásfoglalásban szereplő további javaslatokat vegyék figyelembe e párbeszéd folytatásakor;

78. felhívja a Tanácsot, hogy hozzon létre egyedi mutatókat, amelyek célja az Üzbegisztánnal folytatott párbeszéd során elérni kívánt célkitűzések megvalósítására való törekvés, megfelelő figyelemmel az emberi jogvédők helyzetére;

2007. szeptember 6., csütörtök

– *A szomszédságpolitika keretében kötött partnerségi és együttműködési megállapodásokon alapuló párbeszéd*

79. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy használja ki a különböző szomszédos országokkal kötött partnerségi és együttműködési megállapodások lejártából és az új megállapodásokra vonatkozó tárgyalásokból adódó jelenlegi helyzetet annak érdekében, hogy a jövőbeli megállapodásokban érvényesíthessék az emberi jogokat és az ezekre vonatkozó eredményes párbeszédet, ideértve egy nyomon követési mechanizmust is;

80. rámutat, hogy az ESZP fő célja az EU keleti és déli szomszédjaival megkülönböztetett kapcsolat létrehozása – különösen a jogállamiság, a helyes kormányzás és az emberi jogok tiszteletben tartása terén – a közös értékek iránti kölcsönös elkötelezettségre alapozva; úgy véli, hogy az EU párbeszéd nagyobb hatást gyakorolhatnának az ESZP reformjára, figyelembe véve az emberi jogi albizottság létezését és ezen albizottság keretében a párbeszéd eredményét; rámutat arra, hogy nem demokratikus rendszerek vagy az emberi jogok súlyos megsértései esetén az emberi jogokról folytatott párbeszédet erőteljesebb reakcióval, mint például nyilvános kritikával, és egyéb megfelelő intézkedésekkel;

81. felhívja a Bizottságot, hogy foglalmazzon érthetőbben, és a szomszédos partnerek esetében konkrét és mérhető kötelezettségvállalásokat vezessen be a cselekvési tervekben és az emberi jogi albizottságok feladataiban, és hangsúlyozza, hogy a Tanácsnak és a Bizottságnak az ESZP cselekvési tervek elkészítésében és nyomon követésében, valamint az emberi jogi és demokrácia záradékok alkalmazása kapcsán a civil társadalom fokozottabb aktív részvételére kell törekednie, mind Európában, mind a szomszédos partnerországokban; üdvözlö az európai demokráciai és emberi jogi eszköz által biztosított lehetőséget arra, hogy pénzügyi támogatásban részesítsenek olyan projekteket, amelyeknek célja az ESZP cselekvési terveinek nyomon követése;

82. arra kéri a Bizottságot, hogy tegyen fokozottabb erőfeszítéseket az emberi jogi albizottságok létrehozása érdekében az ilyenekkel még nem rendelkező valamennyi ESZP-ország tekintetében, és indítsa el azok működését, amelyek még nem aktívak, a hatékony és szakértői szintű nyomon követési eljárás biztosítása érdekében az emberi jogok és a demokrácia cselekvési tervekben megállapított célkitűzéseinek végrehajtását illetően;

83. tudomásul veszi az emberi jogi kérdések Moldovával és Ukrajnával létrehozott, igazságügygel, szabadsággal és biztonsággal foglalkozó albizottságok keretében történt vizsgálatát; mindazonáltal megismétli azon végső célkitűzést, amely szerint valamennyi ESZP-ország tekintetében – ideértve a Dél-Kaukázus országait is – önálló emberi jogi albizottságot kell létrehozni; felhívja a figyelmet az emberi jogok azerbajdzsáni helyzetének folyamatos romlására, és ezért hangsúlyozza egy emberi jogi albizottságnak az említett országgal a lehető leghamarabb történő létrehozásának különös szükségességét;

84. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy biztosítson valódi együttműködést az emberi jogi és a bel- és igazságügyi albizottságok, mivel e kérdések szorosan kötődnek egymáshoz; felhív e tekintetben arra, hogy a Parlamentet teljes körűen tájékoztatni kell e kérdésben az előkészületekről és a nyomon követési folyamatról;

85. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az emberi jogi párbeszéd vagy konzultációs mechanizmusok Líbiával történő létrehozásának lehetőségét;

86. felhívja a Tanácsot, hogy a társulási megállapodás aláírásáig mérlegelje az emberi jogi párbeszédre vonatkozó mechanizmus Szíriával történő létrehozását;

87. hangsúlyozza, hogy Izrael esetében a jelenlegi ideiglenes mechanizmust felváltó, intézményesített emberi jogi albizottság létrehozására van szükség;

88. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa és vonja be az euro-mediterrán parlamenti közgyűlést és az EU és a szomszédos keleti országok közötti parlamenti együttműködési bizottságokba delegált parlamenti küldöttségeket;

– *A Latin-Amerikával folytatott párbeszéd*

89. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mérlegelje az EU Latin-Amerikával és Közép-Amerikával kötött megállapodásaiban szereplő emberi jogi záradék nyomon követését szolgáló egyedi mechanizmus valamilyen formájának, például az emberi jogi záradékoknak (az európai szomszédosági politika cselekvési terveihez hasonló) operatív cselekvési tervekkel való kiegészítésével és emberi jogi albizottságok létrehozásával együtt történő bevezetését, továbbá hangsúlyozza e tekintetben annak szükségességét, hogy az illetékes vegyes bizottságokat és vegyes tanácsokat teljes körűen tájékoztassák e párbeszéd eredményeiről, hogy fokozzák az emberi jogoknak az EU és az említett régiók országai közötti politikai párbeszédbe történő beépítését;

2007. szeptember 6., csütörtök

90. Felszólítja ezért a Bizottságot, hogy készítsen éves értékelést a latin-amerikai országok emberi jogi helyzetéről, a cselekvési tervek alapján és a felállítandó emberi jogi albizottságok támogatásával;

91. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vonja be a civil társadalmat az emberi jogi párbeszéd lefolytatásába, a nonprofit szektor megfelelő részvétele mellett, és úgy véli, hogy a Mexikóval folytatott párbeszédet meg kell erősíteni és át kell alakítani, hogy példaként szolgálhasson a többi latin-amerikai ország számára;

92. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy építse be az emberi jogokat az Andok Közösséggel, Közép-Amerikával és a Mercosurral kötendő társulási megállapodásokról jelenleg zajló tárgyalásokba, és tájékoztassa az EP-t az e területen elért haladásról;

93. felhívja a Tanácsot, hogy az EU-Latin-Amerika parlamenti közgyűlést tájékoztassa az emberi jogi párbeszédekről és konzultációkról, és vonja be azokba;

– *Kereskedelmi és együttműködési megállapodásokon alapuló párbeszéd*

94. rámutat arra, hogy az EU harmadik országokkal kötött kereskedelmi és együttműködési megállapodásai szerint a végrehajtást rendszeresen vegyes bizottságoknak kell ellenőriznie; megállapítja, hogy Banglades, Vietnam és Laosz esetében kísérleti jelleggel egyedi vegyes bizottsági munkacsoportokat hoztak létre 2003-ban, az emberi jogok, a helyes kormányzás, a jogállamiság és a közigazgatási reform terén;

95. úgy véli, hogy az ilyen párbeszédet a Tanácsnak azonos kritériumok alapján kell kezdeményeznie, valamint hogy ezek eredményeit a politikai párbeszéd keretében kell megvitatni az EU harmadik országokkal kapcsolatos emberi jogi politikája koherenciájának és konzisztenciájának fokozása érdekében; e tekintetben felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy nyújtson eligazítást a Parlamentnek e párbeszéd kimenetelét illetően;

96. ismételt felhív arra, hogy az emberi jogi és a demokráciázáradék legyen valamennyi, az EU és – akár iparosodott, akár fejlődő – harmadik országok között kötött új megállapodás része, ideértve az ágazati – például a halászati, mezőgazdasági, textilipari, kereskedelmi, valamint technikai vagy pénzügyi támogatásról szóló – megállapodásokat is, az AKCS-államokkal kötött megállapodások mintájára;

4. Ad hoc párbeszéd

97. felhívja a Tanácsot, és különösen a trojkát, hogy az ebben az állásfoglalásban megállapított ajánlásokat az összes ad hoc emberi jogi párbeszédre alkalmazza, annak biztosítása érdekében, hogy azokat átláthatóbb módon és az EU más külső politikáival nagyobb összhangban folytassák, és az ilyen párbeszéd lefolytatása előtt és után tájékoztassa az egyéb intézményeket, és különösen a Parlamentet és a nem kormányzati szervezeteket;

98. felhívja a Bizottságot, hogy az ebben a jelentésben megállapított ajánlásokat alkalmazza a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség külső dimenziójának részeként kialakított párbeszédre, és az intézményközi koherencia érdekében folyamatosan tájékoztassa az egyéb intézményeket – különösen a Parlamentet és a nem kormányzati szervezeteket – az említett párbeszéd alakulásáról, tárgyról és kimeneteléről;

5. A hasonlóan gondolkodó országokkal folytatott párbeszéd (Ausztrália, Kanada, Egyesült Államok, Japán, Új-Zéland)

99. felhívja a Tanácsot, hogy a fenti javaslatokat a trojka és a hasonlóan gondolkodó partnerek közötti konzultációkra is alkalmazza, továbbá fokozza az átláthatóságot és a más EU politikákkal fennálló koherenciát, és ajánlja, hogy az említett emberi jogi konzultációkat alkalmazzák szinergiák keresésére és a tapasztalatok megosztására, egyúttal az emberi jogi aggályokat a „hasonlóan gondolkodó” országokra tekintettel kezelve;

100. üdvözli a közelmúltbeli elmozdulást afelé, hogy a civil társadalmat tájékoztatják e párbeszéd napi-rendjéről, és kéri a Tanácsot, hogy a Parlamentet illetően hasonló hozzáállást fogadjon el; arra szólít fel, hogy az ezek tárgyát és kimenetelét illetően a Parlamenttel folytatott rendszeres egyeztetéseket helyezték hivatalos keretek közé;

6. A harmadik országokkal folytatott párbeszéd, amelyeket emberi jogi összetevővel kell kiegészíteni

101. felhívja a Tanácsot, hogy a fenti javaslatokat a harmadik országokkal folytatott összes politikai párbeszédre alkalmazza, különösen a párbeszéd napirendje és tartalma tekintetében;

2007. szeptember 6., csütörtök

102. felhívja a Parlament szervezeti egységeit, hogy a harmadik országok emberi jogi helyzetével kapcsolatos naprakész információk biztosításával fokozzák a parlamenti testületek közötti belső koordinációt, és e célból felhív arra, hogy a Parlament emberi jogi egysége kapjon több pénzügyi és emberi erőforrást feladatai elvégzésének lehetővé tétele érdekében;

103. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az emberi jogi párbeszéd és konzultációk napirendjébe építse bele a Parlament állásfoglalásaiban szereplő, különösen az emberi jogokra vonatkozó ajánlásokat és következtetéseket, valamint az Európai Parlament küldöttségeinek jelentéseit;

A nők jogai az emberi jogokról folytatott párbeszédben és konzultációk során

104. ragaszkodik ahhoz, hogy a nők jogait az emberi jogok szerves részének tekintsék, és sürgeti a Bizottságot, hogy a nők jogainak előmozdítását és védelmét kifejezetten és szisztematikusan képviselje valamennyi, harmadik országgal folytatott emberi jogi európai uniós párbeszéd és konzultáció során; e tekintetben hangsúlyozza annak szükségességét, hogy átlátható mechanizmust hozzanak létre – különösen a nők jogainak tekintetében – az EU külső megállapodásai emberi jogi záradékának nyomon követése vonatkozásában, valamint hogy e záradék megsértése esetén megfelelő intézkedést kell tenni;

105. felhívja a figyelmet a civil társadalom fontosságára, különösen a nők jogainak előmozdításában aktív civil szervezetekre, és azt ajánlja, hogy a civil társadalmat teljes egészében vonják be e területen az EU és harmadik országok közötti párbeszédbe;

106. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a meglévő európai emberi jogi eszközök keretei között erősítsék az összefüggésrendszert a nemek egyenjogúságára irányuló törekvések és a civil társadalmi kezdeményezések között, és bátorítsák a harmadik országokat az emberi jogi szervezetek és mechanizmusok munkáját összehangoló együttműködés biztosítására;

107. felszólítja a Bizottságot, hogy a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd keretében módszeresen ellenőrizze a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés felszámolásáról szóló egyezmény (CEDAW), és az ahhoz kapcsolódó fakultatív jegyzőkönyv megerősítését és végrehajtását a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd keretében, valamint erről rendszeresen számoljon be a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságnak; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy – a nők jogai és azok tényleges gyakorlása közötti űr megszüntetése érdekében – biztosítsák ezekben a harmadik országokban az egyezményben garantált jogok tiszteletben tartását.

108. ajánlja, hogy a Bizottság – a Kereskedelmi Világszervezet keretében meghatározottak szerint – tüntesse fel a nemen alapuló megkülönböztetést a CEDAW és az emberi jogi paktumok értelmében termelési és feldolgozási módszerként, az olyan termékek és márkák adatbázisának létrehozása érdekében, amelyeknek az EU-ba történő behozatala ténylegesen megtiltható;

109. ragaszkodik ahhoz, hogy az emberi jogi párbeszéd kifejezetten foglalkozzon a nők jogaival és különösen a nőkkel és lányokkal szembeni diszkrimináció és erőszak minden formája elleni küzdelemmel, beleértve az ártalmas hagyományok és szokások minden formáját, például a női nemi szervek megcsonkítását, a korai vagy kényszerházasságot, az emberkereskedelem valamennyi formáját, a családon belüli erőszakot és a nők ellen elkövetett gyilkosságokat, a munkahelyi erőszakot és a gazdasági kizsákmányolást;

110. ragaszkodik, hogy az emberkereskedelem – különösen a nők és gyermekek szexuális és a munka terén történő kizsákmányolása, valamint szerveltávolítás céljából történő kereskedelmük – elleni harc során kifejezetten képviseljék a nők jogait és a nemi alapú megkülönböztetést;

111. hangsúlyozza, hogy külön intézkedéseket kellene hozni a nők élénkebb részvételének ösztönzésére a munkaerőpiacon, gazdasági és társadalmi téren, a politikai életben és a döntéshozatal, konfliktusok megelőzése és megoldása, a békeheremtés és az újjáépítés terén; ajánlja a parlamenti képviselők széles körű, nemek szempontjából kiegyensúlyozott részvételét az EK-finanszírozású emberi jogi projektek értékelésében és az Európai Parlament nagyobb mértékű részvételét a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédekben;

112. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson képzést a nők emberi jogaira vonatkozóan a Bizottság valamennyi küldöttségének személyzete és tisztviselője számára, különösen az emberi jogokkal és a humanitárius segélytevékenységekkel megbízott dolgozók számára;

2007. szeptember 6., csütörtök

113. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő az ENSZ által kiadott magatartási kódexhez hasonló, a közösségi intézmények és szervek tisztviselőire – különösen harmadik országokba irányuló EU-s kiküldetések esetén – vonatkozó, magatartási kódexre irányuló javaslatot; úgy ítéli meg, hogy a magatartási kódexben egyértelműen el kellene ítélni a szexuális szolgáltatások megvásárlását, a szexuális kizsákmányolás egyéb formáit és a nemi alapon történő erőszakot, és rendelkezni kellene a helytelen viselkedés esetén alkalmazandó szükséges szankciókról, valamint a tisztviselőket kiküldetésük előtt részletesen tájékoztatni kellene a magatartási kódexben foglaltakról;
114. javasolja a menekülttáborokban élő nők és lányok fizikai biztonságának fokozására és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek emberi jogainak megőrzésére és védelmére irányuló intézkedések elfogadását;
115. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot a Pekingi Nyilatkozat és a Cselekvési Platform végrehajtásának biztosítására; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot annak ösztönzésére, hogy a harmadik országok nemzeti cselekvési terveikben érvényesítsék a nemek közötti egyenlőség szempontját, nemzeti politikáikban pedig az emberi jogokat és a nemi esélyegyenlőséget;
116. sürgeti a Bizottságot, hogy a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd keretében biztosítsa az emberi jogokkal kapcsolatos, átfogó oktatási programok kidolgozását annak érdekében, hogy felkeltse a nők figyelmét saját emberi jogaira vonatkozóan, illetve a nők emberi jogai tekintetében általában;
117. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ösztönözzék a harmadik országokat arra, hogy jogszabályaikba foglalják bele a férfiak és nők közötti egyenlőség elvét, valamint – jogi és más megfelelő eszközök segítségével – biztosítsák ennek megvalósulását, továbbá garantálják e jogok tiszteletben tartását valamennyi területen;
118. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak (beleértve a főtitkárnak/közös kül- és biztonságpolitikai főképviseelőjének, Javier Solanának, illetve az ő emberi jogi állandó személyes megbízottjának, Riina Kionkának, valamint a COHOM tagjainak) és a Bizottságnak (beleértve a harmadik országokba küldött küldöttségek vezetőit), a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlés társelnökeinek, az euro-mediterrán parlamenti közgyűlés elnökének és az EU–Latin-Amerika parlamenti közgyűlés társelnökeinek, továbbá a parlamenti együttműködési bizottságok és az EU és az érintett országok közötti parlamentközi delegációk társelnökeinek.

P6_TA(2007)0382**A fenntarthatóság elvének megvalósítása az Európai Unió halászatában a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül****Az Európai Parlament 2007. szeptember 6-i állásfoglalása az EU halászatában a fenntarthatóság elvének a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül történő megvalósításáról (2006/2224(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményére,
- tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. augusztus 26 – szeptember 4 között Johannesburgban tartott világ-csúcstalálkozó zárónyilatkozatára,
- tekintettel az EU halászatában a fenntarthatóság elvének a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül történő végrehajtásáról szóló, a Tanácshoz és a Parlamenthez intézett bizottsági közleményre (COM(2006)0360),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére a Bizottság közleményéről ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A6-0298/2007),

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽²⁾ HL C 168., 2007.7.20., 38. o.